Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони. (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXVI. Ч. 46. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 1-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 1, 1979 No. 46. VOL. LXXXVI.

РЕОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ УНСОЮЗУ ВІДБУЛА ЧЕРГОВІ НАРАДИ

Джерзі, Сиmі, Н. Дж. — Спеціяльна Реорганізаційна Комісія УНСоюзу, що її створив Головний Уряд у вересні минулого року з метою випрацювання ряду рекомендацій для кращої організаційної справности відбула свої чергові наради тут в суботу, 24-го лютого, в приміщеннях Головної Канцелярії.

В нарадах взяли участь: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головні контролери д-р Богдан Футей і проф. Іван Телюк, головні радні інж. Анатолій Дорошенко, Тарас Шмагала, Євген Репета і Текля Мороз, головний предсідник д-р Іван Флис і головний організатор Василь Оріховський, які є членами Комісії з уряду, та головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна Дячук, яка взяла участь в кінцевій фазі нарад. Нарадами провадив д-р Флис, який очолює цю Комісію.

На вступі нарад д-р Флис поінформував учасників, що в січні УНСоюз приєднав 166 нових членів, що є зовсім неспівмірне з наміченою квотою. Організаційний Відділ уважає, що головною причиною такої низької видатности була погана погода.

Д-р Флис рівнож звітував про заходи заанґажувати на працю професійного менаджера продажу забезпечення, завданням якого було б: зорганізувати заплянованого Відділу продаж забезпечення, переробити інформаційну та рекламову літературу УНСоюзу, заанґажувати та вишколити додаткових продавців забезпечення, перевірити потенціяльні джерела нових членів, вишколювати та мотивувати існуючий організаційний апарат УНСоюзу. Заходи в цій справі покищо не увінчались успіхом, але д-р Флис переговорює з одним кандидатом, який погоджується виконувати згадані обов'язки, додатково приєднуючи членів на загальну суму життьового забезпечення 800,000 доля-

(Закінчення на стор. 3)

Участь Делеґації КУК в районовій конференції Консультативної Ради Багатокультурности

Вінніпеґ (КУК). — Дня 17-го лютого ц.р. у Вінніпеґу відбуто районову конференцію Канадської Консультативної Ради Багатокультурности для обговорення справ зв'язаних з напрямними політики збереження багатокультурности Канади. В цій конференції від Централі КУК брали участь д-р Б. Білаш для справ шкільництва і д-р І. Глинка, який з'ясував становище Централі КУК до порушених справ. Е. Ціцерський від Вінніпезького Клюбу Українських Професіоналістів і Підприємців звітував про підготову до започаткування в публічних школах Манітоби пробних кляс двомовного українсько-англійського навчання. У конференції брали участь представниці Комітету Українок Канади.

У Балч Інституті відкрито виставку картин і скульптури Ф. Височанського

Філядельфія (В-УККА). — У четвер, 15-го лютого 1979 року, спільними стараннями Балч Інституту й Відділу Українського Конґресового Комітету Америки відкрито мистецьку виставку картин і скульптури українського мистця Франка Височанського, народженого 64 роки тому в Монессені, в Західній Пенсильвенії, в родині українського вуглекопа. Ця родина українського вуглекопа, який згинув у 1936 році в копальні вугілля, дала українській спільноті не тільки Франка Височанського-маляра і скульптора долі й недолі вуглекопів Пенсильвенії, але й трьох душпастирів Української Католицької Церкви — о. Івана, народженого в 1928 році о. Володимира народженого в 1936 році та о. Дмитра, ЧСВВ, із 1931 року.

Мистець живе в серці українських вуглекопів початків цього сторіччя, Олифанті, де була зорганізована одна з перших українських католицьких парохій і побудована одна з перших українських церков в Америці. У виставлених творах зокрема він зображує життя-буття вуглекопів, як і побут українського селянства в Україні на підставі своїх вражень під час відвідин у 1976 році. Перша тематика зображена в 28-ох картинах і 8-ох скульптурах, виставлених у головній

(Закінчення на стор. 4)

Композитор і піяніст Вірко Балей у Ню Йорку

Ню Йорк. (І. С.) — У суботу, 3-го березня, в 7-ій годині вечора Вірко Балей виступить в Українському Інституті Америки з найновішою характеристикою сучасної української музики і виконає теж твори Лятишевського, Сильвестрова та інших. Це, без сумніву, буде унікальний і цікавий вечір. За звичаєм Інституту, після виступу буде прийняття і розмови.

Вірко Балей — це одна з найособливіших постатей на українському музичному обрії. На протязі багатьох років Вірко Балей вчить у Невадському університеті, де він теж започаткував щорічний Фестиваль Сучасної Музики і став його музичним директором (фестиваль цей має уже світове признання у музичних колах). Він теж є засновником Ляс Веґас Камерної Оркестри, при чому багато компонує, накручує платівки, їздить з доповідями, виступає як соліст на фортепіяні, виконуючи сучасний і клясичний репертуар, акомпаньює відомим віртуозам і дописує до багатьох журналів. В усьому цьому навантаженні, він близько цікавиться українською музикою та її сучасними композиторами і на цю тему вів багату кореспонденцію з Гарольдом Шонберґом, критиком „Ню Йорк Таймсу".

Зацікавлення Вірка Балея українською музикою прийшло непередбачливо. Живучи в центрі сучасної музики, він весь час натрапляв на композиції зі Совєтського Союзу, які робили велике враження не лише на нього, але й на його американських і европейських колеґ. Після розслідження він відкрив, що ці праці належали п'ятьом українським композиторам з так званої „Київської групи": Валентинові Сильвестрову, Леоніду Грабовському, Віталію Годзіцькому, Володимиру Загорцеву і Володимиру Губі.

(Закінчення на стор. 3)

БЕҐІН ПРИБУДЕ ДО ЗСА НА ПЕРЕГОВОРИ — ПОВІДОМЛЯЄ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер під час своєї пресової конференції, яка відбулася в вівторок, 27-го лютого, і була передавана на телебаченні і по радіо, повідомив, що телефоном розмовляв із прем'єром Беґіном і єгипетським президентом Анваром ель-Садатом і що Беґін в четвер, 1-го березня, прибуде до Вашінгтону на „відверті розмови" з президентом Картером. Але Беґін не зустрічатиметься з членами єгипетської делеґації. Ізраїль уважає, що Єгипет тепер видвигнув „навіть більш неґнучкі вимоги", ніж раніше.

Президент Картер під час пресової конференції

Відкриваючи пресову конференцію, Президент заявив, що Єгипет, Ізраїль, ЗСА та цілий світ не можуть дозволити на те, щоб мир, який минулого року здавався таким близьким, знову став тільки далекою мрією.

Під час конференції президент Картер, відповідаючи на запитання кореспондентів, обороняв різні аспекти закордонної політики його уряду, заперечуючи, що Америка частинно причетна до кризи в Ірані і що Вашінгтон „втратив Іран". Він підкреслив, що „Іран не був нашим до втрачення" і що ЗСА не можуть диктувати іншим народам, як вони мають розв'язувати свої внутрішні проблеми. Щодо майбутніх відносин з Іраном, то новий іранський уряд прем'єра Меґді Базарґана висловив надію, що зв'язки з Америкою будуть далі „приязні і близькі", заявив Президент.

Відносно війни в Індокитаї, то президент Картер підкреслив, що ЗСА не плянують втручатися у війну між комуністичними державами Азії, але зазначив, що його уряд гостро запротестував проти нападу В'єтнаму на Камбоджу, в той же час перестерігаючи Совєтський Союз, який допомагає В'єтнамові, як теж закликав Китай припинити свою аґресію проти В'єтнаму. На думку Президента, це правильний підхід і він цілком не означає, що його уряд веде „безсилу закордонну політику", як це твердять деякі критики.

Щодо інших справ, то Президент заперечив поголоски, що ЗСА старалися розбудувати свої військові бази на території Савдійської Арабії, як інформувала преса, а, мовляв, савдійський уряд не дав дозволу.

Він признав, що припинення експорту нафтової ропи з Ірану та заплановані підвищення в цінах деякими членами Організації країн-експортерів нафти можуть спричинити брак цього роду пального в ЗСА і підвищення цін, але зазначив, що покищо не плянує встановляти нормування (раціонування) бензини, наказати закриття бензинових станцій в неділі і суботи та встановляти інші заходи щодо збереження пального, хоча звернувся до Конгресу, щоб дав йому ці повновласті, які він вжив би тільки в крайньому випадку.

Повертаючись до міжнародних справ, Президент заявив, що Америка далі старатиметься дійти до порозуміння із СССР відносно нового договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), як теж підкреслив, що Вашінгтон продовжуватиме поліпшувати відносини з комуністичним Китаєм, не зважаючи на війну в Індокитаї, бо світовий мир вимагає підписання САЛТ II і кращих зв'язків між світовими надпотугами.

Сенат затвердив Ленарда Вудкока на амбасадора до Пекіну

Вашінґтон. — У понеділок, 26-го лютого, Сенат 82-ма голосами проти 9-ох затвердив Ленарда Вудкока, колишнього президента профспілки Об'єднаних Автомобілевих Робітників, на пост амбасадора до комуністичного Китаю. Вудкок продовж останніх двох років очолював „бюро зв'язків" ЗСА в Пекіні, а функції амбасадора він має формально перебрати у четвер, 1-го березня.

Ленард Вудкок

Перед голосуванням у Сенаті відбулися понад двігодинні дебати, під час яких республіканські сенатори, зокрема Джессі Гелмс із Північної Каролайни та Чарльс Матаяс із Мерілєнду, зазначуючи, що не мають застережень до кваліфікацій самого Вудкока, твердили, що ЗСА під сучасну пору не повинні продовжувати процесу нормалізації відносин із комуністичним Китаєм.

Сен. Матаяс підкреслив, що китайські війська саме тепер находяться на території В'єтнаму і було б дуже небезпечно, якщо б Пекін думав, що може розпочинати війну, а в той самий час надіятися на дальше поліпшення відносин із Вашінгтоном.

Натомість сен. Гелмс твердить, що ЗСА цілком не повинні були встановляти дипломатичних зв'язків з комуністичним Китаєм, а натомість продовжувати їх з Національним Китаєм на Тайвані, і тому він голосував проти затвердження номінації Вудкока на пост амбасадора до Пекіну.

Крім Гелмса і Матаяса, проти номінації Вудкока голосувало сім інших республіканських сенаторів: Джейк Ґарн з Юта, С.І. Гаякава з Каліфорнії, Ґордон Гамфрі з Ню Гемшир, Джеймс МекКлур з Айдаго, Джон Товер із Тексасу, Тед Стівенс з Аляски і Гаррісон Шмітт із Ню Мексіко.

Сенатор Стівенс критикував президента Джіммі Картера за те, що не засягав опінії Сенату перед тим заки вирішив встановити нормальні дипломатичні зв'язки з комуністичним Китаєм. З тією опінією погодився демократичний сенатор Джон Ґленн з Огайо, але підкреслив, що сам факт відновлення дипломатичних зв'язків між Пекіном і Вашінґтоном є позитивним явищем.

КИТАЙСЬКІ ВІЙСЬКА ЗАЙШЛИ ВГЛИБ ТЕРИТОРІЇ В'ЄТНАМУ, В'ЄТНАМЦІ ПОПОВНЮЮТЬ СВОЇ ФРОНТОВІ ЧАСТИНИ

Банґкок, Тайлянд. — Пресові аґентства і кореспонденти, які мають доступ до в'єтнамських джерел інформують, що китайські війська зайняли вже 25-милеву смугу території комуністичного В'єтнаму, захопили по дорозі кілька міст і містечок і тепер починають вирівнювати лінію фронту, творячи таким чином „залізну" стіну почерез яку, як твердять японські кореспонденти, нічого не може продістатись, помимо інтенсивних заходів в'єтнамського командування і перекинення на лінію фронту реґулярних армійських частин.

Згідно з оцінками західніх аналітиків, китайські війська, у числі понад 300,000 вояків, а дехто каже, що їх є більше від американського війська в часі в'єтнамської війни, зумисно не роблять проривів в сторону столиці В'єтнаму Ганою, а тільки сильно державать зайняту ними територію, а в міжчасі ведуть дипломатичну офензиву у світі і на форумі Організації Об'єднаних Націй проти В'єтнаму з розрахунком засудити його за аґресію в Камбоджі і примусити до виведення в'єтнамського війська з тієї країни.

У Вашінгтоні речники Державного департаменту підтвердили, що бої між китайськими і в'єтнамськими військами набирають на силі і що в цих боях бере участь велике число вояків. Речник Державного департаменту Годдінґ Картер заявив, що В'єтнам, відкидаючи усі китайські пропозиції про відтягнення свого війська з Камбоджі, підсилює свої фронтові частини і переводить частинну мобілізацію для поповнення своєї армії.

Тоді коли представники уряду Китайської Народної Республіки переважно мовчать і не прозраджують своєї цілі, як також не подають жадних детайлів з лінії фронту, В'єтнам веде сильну пропаґандивну кампанію проти Китаю в себе і за кордоном. В цьому допомагає їм Совєтський Союз й інші комуністичні держави східнього бльоку.

Деяке світло на китайсько-в'єтнамський конфлікт кинув заступник прем'єра КНР Тенґ Гсіао-пінґ висловлюючи надію, що війна між Китаєм і В'єтнамом не триватиме довше, як прикордонний зудар між КНР і Індією в 1962 році. Як відомо, китайсько-індійські зудари тривали 33 дні. Заяву Тенґа повторили опісля японські аґентства і преса. Тенґ відмітив при тому, що війна з В'єтнамом може дещо продовжитись з огляду на сильний спротив в'єтнамців, які мають кращу армію від Індії. В загальному китайський віцепрем'єр вважає цю війну „обмеженою акцією", яка має на меті покарати в'єтнамців за інвазію на Камбоджу. Запитаний японським кореспондентом чому Китай вважає, що треба покарати В'єтнам, Тенґ відповів, що керівники В'єтнаму поробили в останньому часі багато різних нерозважних потягнень — підписали військовий договір із Совєтським Союзом, поставили під контролю Ляос, окупували Камбоджу і займалися провокаціями на китайському кордоні.

Китай перешкоджає поліпшенню совєтсько-американських відносин — каже Ґромико

Москва. — Міністер закордонних справ Совєтського Союзу Андрей Ґромико обвинуватив Китайську Народну Республіку за те, що вона перешкоджає поліпшенню совєтсько-американських відносин. Він однак додав, що Москва все ще надіється на близьку співпрацю і створення сприятливого політичного клімату у якому могли б співпрацювати корисно обидві країни.

Виступаючи з виборчою промовою у Мінську, столиці Білоруської ССР, А. Ґромико повторив також пересторогу Совєтського Союзу для Китаю, яку уряд СССР переслав був ще на початку китайсько-в'єтнамської війни і у якій говориться, щоб КНР негайно відтягнула свої військові частини з в'єтнамської території „поки ще не запізно". Ґромико при тому додав, що пересторога не була формальним ультиматумом.

Згідно з текстом промови Ґромика, який опісля передано совєтській пресі аґентством ТАСС, совєтський міністер у своїй промові вже не згадував про співвинність З'єднаних Стейтів Америки і не підкреслював, що ЗСА погодились у розмові з китайським віцепрем'єром Тенґ Гсіао-пінґом на переведення такої військової акції у В'єтнамі. Ґромико не критикував також заяв секретаря скарбу ЗСА Майкела Блументола, який тепер перебуває, як офіційний представник американського уряду в Пекіні.

Виглядає, стверджують політичні аналітики, що основною метою виступу Ґромика було звернути увагу на погіршення відносин між СССР і ЗСА і китайських „шкідників". „Китайські лідери, — сказав у своїй промові Ґромико, — з підкресленою злістю намагаються поставити проти себе Совєтський Союз і З'єднані Стейти Америки". Він додав, що дійсно, під впливом китайських керівників, ці відносини між двома країнами дещо погіршились. До цього, мовляв, спричинились також деякі „внутрішні сили" у ЗСА.

Зарекордований текст промови А. Ґромика передала совєтська телевізійна сітка і радіо. Крім совєтсько-американських відносин і китайсько-в'єтнамської війни, Ґромико порушив ще справу договору САЛТ II та інші справи міжнародної політики.

Разом з іншими членами Політбюра з промовами виступатиме в кінці цього тижня також генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв, який тепер перебуває поза Москвою на лікуванні. На виступи Брежнєва з увагою очікують західні кореспонденти і політичні спостерігачі. Перший виступ Брежнєва передбачений на п'ятницю, 2-го березня ц.р. Ґромико був першим високим речником совєтського уряду і партії, який у передвиборчій кампанії забирав голос у справі міжнародної політики і висував свої проґнози на майбутнє.

Західня преса із здивованням відмічує мовчанку совєтської пропаґандивної машини відносно поїздки Блументола до Пекіну в офіційному характері. Крім Блументола в Китаю перебуває також британський міністер індустрії Ерік Варлей, який веде переговори у справі продажу британської технології і джетових літаків „Гаррієр". Ґромико тільки загальниково намагався зробити оцінку поведінки пекінських лідерів, які, на його думку, ведуть дуже аґресивну політику з метою осягнення їхньої „геґемоністичної цілі". „Тому вони, — заявив Ґромико, — пристають до кожного з табору ворогів соціялізму і миру".

Міністер Норман Кафік став почесним доктором Українського Вільного Університету

Вінніпеґ (КУК). — Дня 16-го лютого ц.р. в Мюнхені, під час урочистої конвокації, якою проводив ректор університету проф. В. Янів, Український Вільний Університет наділив почесним докторатом політичних наук Нормана Кафіка, міністра Канади українського роду, за його діяльність на полі збереження й розвитку української та інших національних культур в Канаді, і за його виступи так в Канаді як і на міжнародних форумах в обороні прав і вольностей людини.

Церемонію вручення диплому почесного доктора переведено в авлі УВУ в Мюнхені, після чого відбулося прийняття при участи ректора, деканів і професорів університету, амбасадора Канади Дж. Галстеда з дружиною, міністрів уряду Німеччини і уряду Баварії, представника управи міста Мюнхену, репрезентантів Церков та українських громадських організацій Німеччини й Канади, і численних гостей. Міністер Кафік прибув разом зі своєю дружиною і в товаристві свого асистента П. Міґуса. Після вручення диплому, міністер Кафік виголосив конвокаційну доповідь на тему: „Права людини і вольності культур".

Д-р С. Радчук, президент Централі КУК прибув з Вінніпеґу, щоби з тої урочистої нагоди скласти побажання міністерові Кафікові від Екзекутиви Президії КУК. Об'єднання Українських Канадських Професіоналістів і Підприємців, на внесення якого признано почесний докторат, репрезентували: президент д-р Ю. Данилів, адв. І. Бардин, проф. П. Потічний, О. Винницький, проф. Я. Келебай, та інші гості з Канади.

З нагоди перебування у Німеччині, міністер Кафік відбув розмови з міністрами Федерального Уряду Німеччини в справах розвитку культур національних меншин в Німеччині і получення родин дорогою іміґрації. В Мюнхені міністер Кафік відвідав Українську Школу враз з гуртожитком, де він мав нагоду зустрінутись з учителями школи та її учнями з терену Німеччини й інших европейських країн. Вістки про відзначення міністра Кафіка почесним докторатом УВУ передавались на телевізійних і радіових програмах Мюнхену.

П. Реддавей доповідатиме в Торонті про рух спротиву

Торонто, Онт. — Пітер Реддавей, відомий англійський науковець-публіцист, який спеціялізується у підсовєтських відносинах, виступить з двома доповідями в Торонтонському університеті у вівторок і середу, 6-7 березня.

Темою першої доповіді Реддавея буде „Відношення націоналістичного спротиву в СССР до інших форм спротиву". Наступного вечора він доповідатиме про „Розвиток совєтської політики у відношенні до руху спротиву". Обидві доповіді заплановані на 8-му годину вечора і відбудуться в авдиторії медичних наук Торонтонського університету. Доповіді влаштовує університет у співпраці з місцевим клюбом українських професіоналістів і підприємців.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВІДЗНАЧАТЬ МИКОЛУ РУДЕНКА

Філядельфія, Па. — Заходами філядельфійського Комітету Оборони Валентина Мороза тут в неділю, 4-го березня ц. р., о год. 3-ій по полудні в залі СС Василіянок при 1825 В. Ліндлей евеню відбудеться відзначення другої річниці з дня арешту Миколи Руденка. У програмі: д-р Остап Тарнавський — слово про М. Руденка; Віктор Боровський (колишній в'язень совєтських психіятричних заведень КҐБ) — „Життя М. Руденка", спогад і висвітлення прозірок. В тому самому часі відбудеться виставка оригінальних документів Української Гельсінкської Групи.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 4-го лютого ц.р., о год. 2:30 по полудні тут у власному будинку при 206 Захід 100-та вулиця відбудеться наукове засідання Української Вільної Академії Наук у ЗСА на якому Олександер Домбровський виголосить доповідь на тему: „Сучасний стан дослідів над ранньою історією України-Руси". Засідання відкриє науковий секретар Академії Василь Омельченко.

ДОПОВІДЬ ІНЖ. Р. КОБРИНСЬКОГО В ЛМКЛЮБІ

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно - Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 2-го березня ц.р., о год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу при 136 Друга евеню, доповідатиме інж. Роман Кобринський на тему: „Враження з мандрівки по далекому Сході". У першій частині цієї доповіді, яка буде ілюстрована прозірками, доповідач розповість про Японію, Філіппіни та Балі.

В ІРВІНҐТОНІ ВШАНУЮТЬ ГЕН. ШУХЕВИЧА

Ірвінгтон, Н. Дж. — Товариство кол. вояків УПА в Ірвінґтовні інформує, що в неділю, 4-го березня, після Служби Божої 12-тки, в церкві св. Івана Хрестителя буде відслужена панахида за сл. п. Головного Командира УПА ген. Р. Шухевича. У панахиді мають взяти участь представництва громадських організацій з прапорами.

У суботу 3-го березня відбудуться в Українському Народному Домі святочні сходини в честь Генерала Р. Шухевича-Чупринки.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ ВІДЗНАЧИТЬ 30-РІЧЧЯ СФУЖО

Філядельфія, Па. — Фінансова Комісія Світової Федерації Жіночих Організацій (СФУЖО) при співпраці жіночих організацій, СУА, ОЖ ОЧСУ, УЗХ, ОУПС, влаштовує в суботу, 3-го березня ц. р., 30-річчя СФУЖО. У програмі: Л. Бурачинська — вступне слово; панель на тему „Нові засоби оборони політв'язнів" з участю Ольги Гнатейко (СУА), Лариси Лозинської-Кий (ОЖ ОЧСУ), Зоряни Луцької (Комітет Оборони В. Мороза). У мистецькій частині виступить молода співачка мецо-сопрано Оля Гірняк, солістка хору СУМ-Америки „Жайворонки" при акомпаньяменті проф. Лева Струґацького. Модератором панелю буде д-р Наталія Пазуняк. Імпреза відбудеться в залі „Тризуб" при 4932 Брод вулиця в залі „Тризуб" при 4932 Брод вулиця; початок год. 4:30 по полудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Косик (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблеми Ірану

Пройшло понад два тижні з того часу, коли революційний рух на чолі з мусулманським лідером Рухоллахом Хомейні повалив уряд Шахпура Бахтіяра, а вже виникли великі тертя і розходження серед різних груп цього руху. Ці тертя проявилися навіть у збройних зударах поміж суперницькими групами „революціонерів''. З одного боку, на провідну ролю претендують марксистські групи — комуністична партія Ірану „Тудег'', „Федаїни'' („народні партизани'') і партизанська група „Маяхадіїн''. З ними борються прихильники Хомейні, що визнають його ідею „мусульманської держави'' і які творять щось вроді Національної армії Хомейні.

„Федаїни'' вимагають від Хомейні всунення прем'єр-міністра Мегді Базаргана і його уряду, бо він відмовляється включити їх і комуністів до тимчасового уряду, створення радикального „народного уряду'', „народної армії'' з виборними старшинами і включення в армію активних революціонерів та створення „народних рад'' для керівництва заводами, торговельними підприємствами й місцевими справами. Ці вимоги „Федаїнів'' підтримали комуністична партія „Тудег'' і „партизанська'' група „Маяхадіїн'', а також отримали підтримку від лівої групи „про-мусулманських маяхадіїнів''.

Як бачимо, „Федаїни'' відкрито виступають проти уряду Базаргана і тим самим намагаються підірвати авторитет Хомейні. Вони перетворили два університети в Теграні у військові бази, які спроможні навіть встоятися перед військами Хомейні.

Надзвичайно повчально, що просовєтська партія „Тудег'' публічно не виступає проти Революційної Ради Хомейні, мабуть, навчена революційними подіями в Португалії, уважаючи, що під теперішній час, коли авторитет Хомейні досягнув свого зеніту, треба стримуватися, надіючись на те, що його престиж і політичний вплив буде занепадати в конфлікті з лівими екстремістами. Підтримуючи крайньо лівих, „Тудег'', як подає „Ізвєстія'' з 17-го лютого ц. р., уважає, що тимчасовий уряд Базаргана — це „лише перший етап на шляху до кінцевої перемоги''. А головне, мовляв, треба „бути постійно готовими розтрощити будь-які підступи реакції й імперіялізму''. Зрозуміло, що „Тудег'' не говорить про імперіялізм Москви, яка намагається всілякими способами загарбати під свій вплив Іран.

Непромінальною помилкою революційного табору Хомейні було те, що захопивши військові бази і склади зброї, прихильники Хомейні роздали зброю десяткам тисяч людей, всім тим, хто тільки бажав її мати. У висліді такого поступовання, усунене функціонування також державної інституції, як іранське військо, тоді як Хомейні тепер найбільше потребує війська для затримання порядку в країні.

Як можна було сподіватися, ліві екстремісти — „Федаїни'', „Тудег'' і „Маяхадіїни'' — скористали з розриву між військом та мусульманськими революціонерами Хомейні, озброївши своїх сторонників для своєї неприхованої цілі — захопити владу в Ірані.

Шкоду, яку заподіяно військові можна зрозуміти з того факту, що Хомейні, закликаючи старшин приїхати до Теграну на наради з ним, радить їм переодягнутися в цивільний одяг, щоб уникнути „людського обурення''.

Немає сумніву в тому, що скрайньо ліві групи побоюються, що Хомейні не буде толерувати їхньої діяльности у майбутній Мусульманській Республіці, тому вони плянують здобути собі владу тепер, навіть шляхом збройної боротьби. Бож ці групи ігнорують заклик Хомейні про складання зброї, хоч він висловив погрозу, що у випадку непідпорядкованости його революційному проводові, він буде змушений поступитися так, як це було зроблено з останніми прихильниками шаха. Одначе зброї не повернено, а лише дійшло до вуличних перестрілок, які нагадували бої на вулицях Бейруту.

Совєтська ж пропаганда через своїх агентів і партію „Дудег'' постійно теревенить про те, що Америка докладає всіх зусиль, щоб підірвати іранську революцію, бо і досі, мовляв, „не залишає надій зберегти Іран як свою вотчину''.

Виглядає, що Хомейні під сучасну пору не бажає конфронтації з лівими екстремістами, проте, якщо йому вдасться відновити функціонування іранського війська, то він повинен навести порядки в країні тепер, бо об'єднані скрайньо ліві групи, при підтримці Кремлю можуть захопити владу, оскільки позиції сторін залишаються, як і раніше непримиримими.

Деякі іранці протестують проти „відплатних акцій''

Тегран. — Продовж останніх кількох днів щораз більше іранців починає протестувати проти „відплатних акцій", тобто розстрілів і арештів колишніх військових старшин і урядовців в уряді шаха Мохаммеда Різи Паглеві, що їх тепер переводять члени Революційного Комітету, який є під безпосередньою контролею мусулманського провідника Аятоллаха Хомейні.

За останніх кілька днів розстріляно 10 старшин, деякі з яких були членами тайної поліції „Савак", але прем'єр-міністер Мегді Базарган, якого на той пост призначив саме Хомейні, твердить, що ані він, ані члени його уряду не знали нічого про засуди і розстріли, а дізналися про них щойно з преси. Один із міністрів в тимчасовому уряді прем'єра Базаргана сказав, що покищо в Ірані існує „два центри влади", а саме згаданий уряд і Революційний Комітет, додаючи, однак, що Базарган надіється, що Хомейні таки додержить свою обіцянку і незабаром зліквідує Революційний Комітет, передаючи всю владу тимчасовому урядові.

Родини деяких заарештованих і одного розстріляного старшини твердять, що Революційний Комітет видає свої рішення без задовільних доказів і не додержуються встановлених судових процедур. Навіть кілька іранських журналістів, прохаючи не подавати їхніх прізвищ, сказали своїм колегам із ЗСА і країн Західньої Европи, що „відплатні акції" Революційного Комітету „переходять міру".

І. Вовчук

GOOD DEAL — А ЩО ДАЛІ!

(I)

Більше як тиждень тривали відвідини ЗСА віце-прем'єром КНР-Тенг Гсіао-пінгом. Вмілою поведінкою архітект китайського прагматизму, завжди підкреслюючи, що „ми хочемо вчитись'', створив до відвідин доброзичливе наставлення, навіть у тих, що були критично наставлені до американсько-китайського зближення. Тижневик „Тайм'' назвав ці відвідини „Тенга тріюмфальний тур'', а „Ню Йорк Таймс'' оцінює їх в передовій статті, як „тріюмф містера Тенга''. Учасники переговорів, представники Білого Дому, які брали участь в розмовах, також були вдоволені. А совєтська урядова агенція ТАСС охарактеризувала виступи китайського діяча як „напасницькі'' і „підбурювальні'' і зажадала вияснень. Довелося державному секретареві Сайрус Венсові вияснювати московському амбасадорові Анатолієві Добриніну, що ЗСА не мають наміру укладати з КНР умову, скеровану проти СССР.

Кермуючись засадою прагматизму, окресленy ним, що „байдуже якої масти кішка, аби мишей добре ловила'', Тенг осягнув багато в час своїх відвідин ЗСА. В розмовах з політичними і промислово-торговельними представниками американського світу оформився новий етап в китайсько-американських відносинах, що матиме не абиякий вплив на розвій подій на політичній шахівниці світу. В частинних, політичних і ділових зустрічах у Вашінгтоні завершено монтування великого політичного трикутника Пекін-Вашінгтон-Москва, розпочате за президента Ніксона в 1972 році. Після трьохденних нарад в Білому Домі підписано кілька американсько-китайських погоджень і умов. Серед них — умова про затіснення науково-культурної і технічної співпраці, про затіснення торговельно-економічних взаємин, про співпрацю в галузі енерґетики і в галузі фізики високих напруг, консулярна умова, за якою в обох країнах відкривається по два консуляти. Погоджено, що президент Картер відвідає Китай, а Туа Куо-фенґ — голова уряду КНР, загостить до ЗСА.

У спільному комунікаті говориться про затіснення співпраці в різних галузях скеровану на закріплення миру в світі. Вказуючи, що „сторони, проаналізувавши міжнародне становище, констатували, що в багатьох виявах його вони мають спільні інтереси і дотримуються однакових поглядів''. Згадуючи, що сторони „обговорили також ті питання, в яких вони мають розходження'' в комунікаті зазначено, що ЗСА і КНР виступатимуть проти спроб якоїсь держави або групи держав накинути гегемонію або зверхність над іншими країнами. Китайське керівництво обвинувачує уряд СССР в гегемонізмі, який виявляється в цілеспрямованих „визвольних'' агресіях під прикриттям миротворення.

В серпні минулого року уряд КНР, не без підтримки ЗСА, уклав з Японією угоду „Про дружбу і співпрацю'', в умову включено також статтю про „антигегемонізм'' — спільну боротьбу з будьчиїм намаганням накинути свою гегемонію в азійських просторах, в чому Пекін обвинувачує СССР. Співробітництво двох азійських держав з величезними людськими силами однієї і найбільш індустріялізованої і технічно розвиненої другої є великою подією, а особливо при китайсько-московській геополітичній напрузі і політичному антогонізмові. До того долучилося унормування відносин між КНР і ЗСА, що мають оборонну умову з Японією.

* * *

П'ятнадцятого грудня м. р., після кількох розмов з Пекіном, дорадник Президента Збігнєв Бжезінські повідомив, що текст комунікату про унормування відносин з КНР випрацьовано. Президент, посміхаючись, сказав: „Good deal". А через кілька годин Президент на телевізії проголосив комунікат про унормування відносин між ЗСА і КНР і встановлення між ними дипломатичних відносин з 1 січня 1979 року. Одночасно комунікат проголошено через телевізію в КНР. Визнаючи єдину КНР, а Тайван її частиною, ЗСА зберігають з Тайванською республікою, частиною Китаю, культурно-наукові, торговельно-економічні, технічні і інші існуючі зв'язки, включно з постачанням зброї. Розграючи „тайванську карту'', московська пропаґанда обвинуватила керівництво КНР у „відступництві'' і „зраді національних інтересів". Наводячи слова Тенґ Гсіао-пінга, що „Процес звільнення Тайвану може тривати десять, сто і тисячі років'', офіціоз ЦК КПСС твердить, що китайські „відступники'' погодились на існування двох Китаїв, щоб „разом з колонізаторами пригнічувати китайців, набуваючи на тому великі прибутки'' („Правда'' 1-18-79).

[Продовження буде]

Панас Феденко

ФАКТИ І ФАНТАЗІЇ

Знову і знову доводиться пригадувати тим любезним землякам, що роблять „пробу пера'', прості істини-аксіоми, які зобов'язують журналістів у цивілізованому світі. Головна між цими правдами: „Факти святі''. Це значить: автор статті чи „ессею'' повинен кожне своє твердження сперти на правдивому ґрунті і не писати про речі, яких не знає. На цю тему вже була моя стаття у „Свободі'' про журналістичну професію, етику і техніку. Велика шкода для суспільства, коли автори, замість подавати факти, дають волю своїй фантазії.

Свого часу Віктор Андрієвський, автор споминів про події 1917 року в Україні, (він умер у Німеччині після Другові світової війни) „намалював'' кривий „портрет'' Бориса Мартоса, відомого діяча українського національного відродження на початку XX сторіччя: неначе Мартос публічно заявляв у Полтаві, мовляв, коли не буде Україна соціялістична, то не треба ніякої... Цю „летючу фразу'' підхопили противники Мартоса — видатного організатора української кооперації, — і загула „коломийка'' в пресі на десятки років! Тільки після Другої світової війни якимось чудом припинилася в пресі ця кампанія проти колишнього голови уряду УНР в 1919 році. Українське громадянство з честю поховало майже столітнього Мартоса, заслуженого будителя нації до свідомого й організованого життя.

Після цього виступу „ін медіас рес'' (до діла), як казали колись у Римі.

Читаю в „Свободі'' з 20 листопада 1978 р. статтю „Переоцінка цінностей''. Авторка пише про нове видання книжки відомого письменника Андре Жіда — „Поворот із СССР''. Без будь-якого логічного зв'язку, авторка пише про „наших таки соціялістів, що повірили в „братню любов'' москалів і розпустили українську армію''. Коли б авторка потрудилась заглянути в документи, що відносяться до подій, які настали після березня 1917 року, то могла б довідатися наступні факти.

У 1917 році українська армія не була створена. Були „українізовані'' полки й більші військові з'єднання, розміщені по великих обширах бувшої Російської імперії. Вони підлягали загальній команді російської армії. Деякі „українізовані'' полки повільно, через перешкоди, які ставила російська адміністрація, добилися в Рідний Край: полки імени Шевченка, Дорошенка, Мазепи, Гордієнка (в Києві), полк. Орлика (в Катеринославі).

Коли большевицька партія захопила владу в Росії на початку листопаду 1917 року, то уряд Леніна гальмував виділення українців із російської армії і, нарешті, заборонив українізацію, як „контрреволюційну''. Яка дивна ситуація створилася в той час, покажемо на прикладі:

3 грудня 1917 року. — Ставка російської армії на чолі з призначеним урядом Леніна „головним командиром'' — прапорщиком Криленком (большевиком) заявила, що українізований 34-ий корпус на Південно-західньому фронті „є в розпорядженні російської армії'', а голова Українського Генерального Військового Комітету Симон Петлюра повідомив заступника головного командира фронту, ген. Стогова, що цей корпус „є в розпорядженні Генерального Секретаріяту Української Центральної Ради'' (М.С. Френкін, Русская Армія и Революция, Мюнхен. 1978 р., ст. 640).

Уряд Української Народної Республіки не хотів руйнувати фронт, бо надіявся урятувати Україну від небезпеки окупації військом Німеччини та Австро-Угорщини. Тому Українська Центральна Рада, проголосивши УНРеспубліку 20 листопада 1917 року, кликала українських вояків твердо стояти на фронті.

Надійною силою уряду УНР були охотницькі добровільні військові відділи, що мали різні назви: Вільне Козацтво на Київщині, на Катеринославщині, на Херсонщині (в Донбасі і в Кривім Розі-П'ятихатках), на Слобожанщині і т. д. Ці бойові відділи були під проводом і командою соціялістів: у Києві — Студентський Курінь під командою Спиридона Довгаля, в Катеринославі під командою соціяліста Гаврила Горобця, в Донецькому Басейні під командою соціяліста Олександра Малашка, в Кривім Розі-П'ятихатках під командою соціяліста Івана Діхтяря, на Київщині Вільним Козацтвом командував соціяліст Шинкар, член Центральної Ради і т. д.

Обороною Києва проти „Червоної ґвардії'' Муравйова, большевицького партійного війська, керував соціял-демократ С. Петлюра.

А що робили в той час українізовані полки, що мали стати ядром реґулярної української армії? Вони піддавалися аґітації большевиків за негайний мир з Центральними державами і не мали охоти обороняти уряд УНРеспубліки, бо комуністичні пропаґандисти торочили їм, що український уряд хоче вести далі „імперіялістичну війну'' на послугах капіталістів англійських, французьких, американсь-

(Закінгення на стор. 3)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ — ЦЕ „ГОТОВИЙ СПАДОК''

Спадок — це те, що ви залишаєте вашій дружині, дітям, родині чи приятелям після вашої смерти. Цей спадок може виносити одного, або більше долярів, а може бути навіть дефіцитовий, залежно від того, скільки ваги ви присвятили цій справі за життя.

Якщо б не високі податки, інфляція, постійно зростаючі кошти прожитку, а то й часами наш власний надто екстраваґантний спосіб життя, то можна було б придбати велике майно і залишити його в спадку нашим рідним, забезпечуючи їхню майбутність. Але в наші часи майже неможливо придбати бажаний нами спадок. Єдиний і доступний для всіх спосіб — це забезпечення. Тільки відповідна сума забезпечення може становити різницю поміж хлібом на столі, вищою освітою для дітей та гідним почуттям фінансової незалежности вдови — або цілковитим занепадом життя родини.

Єдиний спосіб придбати готовий спадок — це забезпечитись відповідною сумою. З хвилиною, як забезпеченева установа — а ми уважаємо, що у нашому випадку це повинен бути Український Народний Союз — прийме вашу першу вкладку, ви забезпечили потреби рідні після вашої смерти.

На яку суму слід забезпечитись? Можете бути певні, що наших організаторів не переконає ваша відповідь, що буцім то „сума мого забезпечення задовільна''. А один із наших організаторів незабаром загостить до вас, бо УНСоюз плянує створити професійний організаційний апарат вже в недалекому майбутньому. Він допоможе вам у плянах придбати готовий спадок і забезпечити потреби вашої родини. Він мусить бути обзнайомлений з вашими засобами прожитку, з вашим заробітком, щоб в його рамках випрацювати плян забезпечення, який відповідатиме потребам вашої рідні у випадку вашої передчасної смерти, беручи рівнож до уваги ваші ощадності, інвестиції, соціяльне забезпечення, групове життєве забезпечення тощо.

Одною з аксіом в ділянці життьового забезпечення є твердження, що пересічна особа повинна мати забезпечення на суму п'ять разів більшу, як її річна заробіткова платня. Але чи ви є цією пересічною особою? Чи, може, у вас є бажання краще забезпечити життя вашій дружині й дітям? Якщо так, то ви повинні мати багато вище забезпечення.

УНСоюз має різні кляси забезпечення, які відповідають вашим і вашої родини потребам. Найкращі кляси забезпечення для комасування маєтку це: Кляса Р-65 (забезпечення на все життя, платне тільки по смерті, з вкладками платними до роковин грамоти, ближчих 65-их уродин члена або його передвчаснішої смерти), або Кляса ДР-65 (повна сума забезпечення платна по смерті члена, якщо вона наступить до річниці грамоти ближчої до 65-их уродин члена; якщо смерть наступить по цій річниці, тоді платна половина цієї суми; вкладки платні протягом цілого життя члена). Також до диспозиції є наші термінові грамоти на п'ять і десять років — Кляси Т-5 і Т-10 (забезпечення платне після смерті члена, якщо вона наступить в часі п'яти або десятирічної важности грамоти). Ці грамоти не мають зворотної вартости, але вкладки є надзвичайно низькі і є ідеальними для високого забезпечення за найнижчу ціну.

Чи вас цікавить ціна такого забезпечення? Припустім, що вам 30 років і ви потребуєте забезпечення на 10,000 долярів, щоб доповнити бажаний вами „готовий спадок''. Ваша оплата була б:

Кляса Р-65 —	$212.20 річно
Кляса ДР-65 —	$147.40 річно
Кляса Т-5 —	$60.20 річно
Кляса Т-10 —	$63.30 річно

За відносно низьку додаткову заплату в сумі біля 8.80 дол. річно ви можете одержати додаткове подвійне забезпечення, яке ґарантує додаткову виплату, яка дорівнює повній сумі грамоти на випадок смерти в наслідок випадку.

Крім цього, ваші річні вкладки зменшуються кожнорічною дивідендою в Клясах Р-65 і ДР-65, починаючи від сумі приблизно 50.00 дол. у першому році, яка зростає кожного року на суму біля 1.00 дол.

УНСоюз має ще й інші роди забезпечення, які можуть відповідати вашим специфічним потребам. Організаційний Відділ УНСоюзу радо послужить вам в цій справі. Дозвольте нашим професійним організаторам проаналізувати структуру вашого спадку. Якщо виявиться, що непотрібно жадних поліпшень, ви одержите таке запевнення від нашого представника, який ще й похвалить вас за відповідне забезпечення ваших спадкоємців, тобто за те, що ви подбали, щоб ваша дружина і діти мали забезпечене життя, коли б ваша непередбачена смерть відібрала їм їхнього хлібодавця.

Кожний плян забезпечення мусить бути достосований до специфічних потреб кожної особи. Родинні потреби кожного чоловіка є різні. Різними є бажання і спроможності кожного чоловіка щодо забезпечення його родини. Потелефонуйте до УНСоюзу і попросіть наших професіоналістів, щоб вони перевірили ваші специфічні потреби і порекомендували вам зміни, базовані на здорових економічних засадах.

Телефонуйте негайно на число (201) 451-2200 ! Ставайте членами Українського Народного Союзу!

Андрій Чировський

ЗНАЧЕННЯ ЯВИЩ СПІЛЬНОТИ ТА СУСПІЛЬСТВА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

(ДОПОВІДЬ ВИГОЛОШЕНА ПІД ЧАС СВЯТА ДЕРЖАВНОСТИ В ІРВІНҐТОНІ)

[2]

Втікаємо від свого українства. Від єдиної речі, якої ніхто, ніде і ніяк не може від нас відібрати. Бо українство — це ми в найглибшому значенні того слова. Василь Симоненко писав:

„Можна все на світі вибирати, сину;
Вибрати не можна тільки Батьківщину!''

І хоча багато з нас розгублені, огірчені, все ж таки щось нас притягнуло сюди сьогодні, щоб почути про волю, щоб вернутися хоча накоротко до нашої спільноти, а з нею до батьківщини.

І приходить думка: бідні наші брати — бідні дисиденти терплять у неволі. Бідні?.. У неволі?.. Часами мені здається, що навпаки. Микола Руденко зовсім спокійно відповідає із-за ґрат своїм поневолювачам: „Ви чуєте? Я вільний! А ви — раби!'' Як добре, що ще є такі вільні люди. Від них ми ще можемо навчитися, що це справжня „воля''. У їхній свободі духа зможемо знайти змисл для сьогоднішніх святкувань, для Свята Незалежнеости.

Тоді, коли ми зможемо звільнити себе від егоцентризму, від матеріялізму, і гедонізму, цей день знову значиться більше, ніж тільки спомин давньої події. Навіть, як перед нами стало б сто очевидців проголошення Четвертого Універсалу й описали б в найбільш живий і зворушливий спосіб той величний день, ми не зрозуміємо, що таке незалежність, якщо не станемо вільними в собі.

Пригадаймо собі, хто ми є, за чим ми тут приїхали: за великими хатами, за одягом, фасон, якого диктує мода, за балями, інвестиціями, за снобізмом? Ні. Ми і частинка України з нами пів світу перейшли й тут поселилися в пошуках за свободою. За свободою жити в спокої перед Богом, за свободою бути собою — українцями.

В Україні були сукупні спільноти. У таборах ДіПі були спільноти. Довший час були в нас тут в Америці спільноти. А сьогодні колосальний натиск модерного світу з його постійними соціяльними процесами розкладає останки наших спільнот на слабі, незадоволені індивідуалістичні суспільства.

Від появи явища індивідуалістичного суспільства під час індустріялізації в Европі в XIX сторіччі постав відрух у формі консерватизму та радикалізму. Перша течія пропонувала поворот до старих форм соціяльного буття, а друга шукала нових розв'язок для згуманізування індустріяльного світу. Ані одній, ані другій не вдалося перетворити світ, бо обидві намагалися спрямувати політично-економічні сили на свій лад.

Ні державні чинники, ні економічні зусилля не можуть принести згуманізування людини в її модерній жорстокості й усунення поширеного відчуження від світу, від ближніх, від себе самого, бо причина лиха є в людській свідомості, в ілюзії самовистачальности.

Річ ясна, що бувають виїмки. Між ними — наші борці за свободу. У світі, який наголошує безупинно „я'', вони зберегли своє тихе, але певне „ми''.

Чи ми маємо погодитися, щоб ввесь світ, а з ним і українська спільнота постепенно потопала в ілюзії самовистачального індивідуалізму? Свідомо, чи несвідомо, ми всі втягаємося у це основне суспільне відхилення. Я це знаю по собі: чимраз частіше трапляється, що я оминаю українські установи, забуваю про завдання в спільноті, переконуючи себе, що я можу краще використати час на свій духовний, або інтелектуальний ріст, або навіть на конечний відпочинок. Забуваю, що моє „я'' не може ані рости, ані відпочивати окремо від того „ми'', від тієї спільноти, до якої я належу внаслідок мого народження у ній. Забуваю, що моє „я'' має значення лише в контесті того „ми''. Усі ми впадаємо під вплив обманливої самовистачальности.

Небагато існує таких осіб, як наші дисиденти, свідомість яких є незбагненною тайною для дослідників соціяльних явищ. Отож треба шукати розв'язки для ширших мас.

Чи можна протиставитися недузі індивідуалізму? Чи є щось, щоб могло нас зробити справді вільними людьми? Можна, але щоб це сталося треба мати колосальну силу, щоб протиставитись індивідуалізмові; мати свою основу в єдиній спільнотній свідомості; стояти на принципі добровільної радісної жертви; любов'ю перемогти усю ненависть, яка зродилась через відчуження від природи, від ближніх і від себе самого.

На мою думку рятунком для нашої спільноти може стати наша Церква. Кожна спільнота у своїх здорових рисах створена немов би на подобу троїчного буття самого Бога: три Особи в одній гармонійній єдності. Щасливе людство складається із багатьох осіб, які творять одну природну цілість. Людство не повинно знати індивідуалізму. Самовистачальність є облудою, кайданами поневоленої душі.

На протязі сторіч вороги українського народу намагалися знищити все, що „наше'', все, що великими зусиллями створив наш дух. Поборені, але не скорені, ми жили, росли, розвивалися, і ніяке вороже насильство не могло змінити того факту, що ми, у глибині свого духа, були вільними людьми.

Сьогодні Свято Незалежности, сьогодні день нашої волі. Будьмо справді вільними людьми.

[Кінець]

* БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ КНИЖКИ! *

ФАКТИ І ФАНТАЗІЇ

(Закінчення зі стор. 2)

ких і т. д. Ці українізовані полки, що стояли в Києві, заявили про свій ,,нейтралітет'', а полк ім. Шевченка навіть хотів допомагати большевицьким агресорам проти уряду УНР...Бо, мовляв, большевицька партія обороняє інтереси ,,народу''!

Солдати російської армії почали самочинну демобілізацію, за цим прикладом пішли й українізовані військовій частини. Цей розпад російської армії навіяв большевицькому ,,верховному командиру'' Криленкові думку — творити ,,революційну соціялістичну гвардію''. Криленко видав приказ 25-го грудня 1917 року, в якому писав:

,,Нам потрібна революційна армія борців, а не армія тих, хто думає тільки за свою хату'' (Френкін, ст. 739).

Також в українізованих полках панували такі настрої, які хотів прищепити український ,,патріот на печі'' французьким воякам Наполеона I в своїй поезії: ,,Рибу будете ловити, будете горілку пити, будете з жінками спать''...

В грудні 1917 року уряд Леніна послав на завоювання України свою ,,червону гвардію'': то були добровольці, що слухали наказів большевицького уряду і не думали за свою ,,хату''. Проти большевицької агресії український уряд виставив відділи патріотів, охочих обороняти Рідний Край: відділи Вільного Козацтва, Робітничий Курінь, Студентський Курінь, Слобідський Кіш та ін. Тільки один українізований полк імени Костя Гордієнка, під командою полк. Всеволода Петрова, хоробро боровся, обороняючи столицю України. ,,Українізовані'' вояки дивилися байдуже на все, що діялось навколо, і спокійно ,,лускали насіння'' або ховали остатки військового майна в мішки, збираючись рушити до рідної хати.

Тодішній голова уряду УНР В. Винниченко в своїх статтях у пресі кликав ,,українізованих'' до боротьби за українську державу, називав їх ,,синками-базолниками'', що продають Матір-Україну, але це не допомогло.

Ці факти мусіла б знати авторка допису з Парижу,

РЕОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

рів річно. Ця особа має довголітній досвід у продажі забезпечення, працюючи в одній з американських фірм та продаючи життьове забезпечення на загальну суму одного мільйона долярів річно. Переговори з цією особою ведуться.

Учасники цих чергових нарад зосередили свою увагу на чотирьох аспектах діяльности УНСоюзу: вироблення нового формату річних нарад Головного Уряду, про що буде своєчасне повідомлення, рекомендації підкомісії членства, організації та публічних зв'язків.

Рекомендації підкомісії членства відносились до посиленої активности Відділів й Округ та усучаснення організаційних метод. В подробицях обговорено ролю УНСоюзу в житті громади та у відношенні до таких організацій, як студентські клюби й професійні товариства, завдання „Свободи" й ,,Українського Тижневика", можливості спонзорування УНСоюзом танцювальних і хорових ансамблів, встановлення курсів прикладного мистецтва тощо. Рівнож продискутовано можливості створення нових категорій членства.

Організаційна підкомісія рекомендувала посилену активність головного організатора в терені з метою кращих зв'язків з головами Округ та секретарями Відділів, підшукування і вишкіл нових секретарів і організаторів, влаштовування вишкільних курсів в Округах та на Союзівці. Підкомісія уважає, що хоча праця головного організатора в бюрі вимагає багато часу й уваги, його посилений контакт з тереном є більш корисним для організаційної діяльности.

Підкомісія публічних зв'язків наголосила конечність заанґажування професійної особи для вдержування публічних зв'язків і братської активности УНСоюзу. В засяг діяльности цієї особи входило б розроблення пляну товариських і розвагових імпрез для членства УНСоюзу, включно з подорожуванням за кордон.

Всі учасники нарад забирали становище до заторкнених справ, керуючись виключно добром організації.

Чергові наради цієї Спеціяльної Комісії відбудуться в суботу, 7-го квітня, у новозбудованому Українському Культурному Центрі у Воррені, Міч. Після тих нарад Комісія оформить свої рекомендації для розгляду Головним Урядом під час річних нарад на Союзівці від 14-го до 19-го травня ц.р.

Композитор і піяніст...

(Закінчення зі стор. 1)

Хоча їхні праці ніколи не були виконувані на Україні, то вони втішалися великою пошаною на Заході, де їх виконували, давали премії і у великих кількостях накручували на платівках. Для прикладу, нюйоркська Фундація Коссевіцького замовила в 1966 році в Сильвестрова композицію для оркестри, яку згодом виконували в Німеччині під диригентурою велетня сучасної музики Бруно Мадерна (цю композицію там теж накрутили на платівку).

Після того Вірко Балей побував у Києві, щоб познайомитися зі згаданими композиторами; він посвятив багато зусиль, щоб праці київських композиторів стали відомі в американському музичному світі.

Тепер декілька штрихів про самого Вірка Балея. Він народився ще в Україні і приїхав до Америки малим хлопцем. Студіював із такими видатними музиками, як Роман Савицький, Ерл Вурґіс, Розіна Левін та ін. Закінчив Консерваторію Музики і Мистецтв в Лос Анджелесі. Недавно він накручував для „Оріон" Рекордс альбом української скрипкової музики XX сторіччя з українським скрипалем Євгеном Ґратовичем та відомим контрабасистом Бертрамом Турецьким — це подія, на яку ми чекали з великим зацікавленням і сподіванням. Він накручував також для „Кристал" Рекордс з тромбоністом-віртуозом Майлс Андерсоном. А в 1977 і 1978 роках Майлс Андерсон і Вірко Балей виступали в Карнеґі Голл із спільним речиталем майже виключно сучасної музики. Найвидатнішою точкою програми була композиція Вірка Балея ,,Партіта для тромбону, фортепіяну і тасьми" ' мелодійна і напружено драматична праця в сучасному ідіомі. Вірко Балей має контракт від видавництва Каліфорнійського університету на книжку ,,Фортепіяно і споріднені клявіятури", як частину серії ,,Нова інструментація". Та найважливішим для нас є те, що він тепер працює над книжкою про музику в Українській ССР. Щодо його найновішої композиційної діяльности, — він має замовлення від Невадського Стейтового Комітету Мистецтв на три композиції. Щоб схарактеризувати Вірка Балея як піяніста, наведемо уривок з рецензії Данієля Каріяґа з Лос Анджелес Таймсу:

,,Глибоко винахідливий піяніст. Народжений на Україні музик застосовує цілу гаму клявіятурного кольориту. Його інтерпретації — вдумливі, доцільні і пливкі. Їм ніколи не бракує переконливости, ні комунікативности. І само-собою — в такому репертуарі це самозрозуміле — вони механічно експертні".

ТУСМ-СУМ ВЛАШТОВУЮТЬ ПАНЕЛЬ

Ню Йорк, Н.Й. (М. Мачай) — Крайова Управа Т-ва Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського (ТУСМ — ЗСА) інформує, що з нагоди 50-річчя заснування Організації Українських Націоналістів (ОУН) ТУСМ-СУМ влаштовують, у неділю, 4-го березня ц.р., о год. 2-ій по полудні, у великій залі дому ОУВФ, панель-семінар з такою програмою: ,,Від УВО до ОУН" — Андрій Прятка; ,,Революційна теорія ОУН" — Роман Зварич; ,,ОУН в історичній ретроспективі та перспективи національно-визвольної боротьби" — Осип Рошка; та ,,Ідейно-світоглядові основи українського націоналізму" — Лев Іваськів. Модератором панелю, який відбудеться у другий день нарад голів ТУСМ-у, присвячених 50-річчю ОУН та 30-річчю створення ТУСМ-у, буде Ігор Зварич.

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ АРКАДІЇ ОЛЕНСЬКОЇ-ПЕТРИШИН

Ню Йорк, Н. Й. — Об'єднання Мистців Українців в Америці інформує, що в неділю, 4-го березня ц. р., о год. 1-ій по полудні тут в Ґалерії ОМУА при 146 2-га евеню відбудеться відкриття виставки картин олії і графіки Аркадії Оленської-Петришин. Виставка буде відкрита в будні від 6-ої до 8-ої год. вечора; суботи й неділі — від 11-ої до 8-ої і триватиме до 11-го березня включно.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Цим, складаємо якнайщирішу подяку

ВП: Д-рові Ярославові Яримовичеві

за жертвенну, дбайливу поміч у часі недуги св. п. мгра ВОЛОДИМИРА СТЕФАНИШИНА.

Зворушені добрістю та лагідністю шляхетного серця д-ра Ярослава Яримовича, ми несказанно вдячні за всі Його старання. Хай Бог винагородить та щедрить ласками день у день.

НАТАЛІЯ СТЕФАНИШИН — дружина
ЮРІЙ і ДІЯНА КОСТЕЦЬКІ,
д-р МАРІЯ і д-р АНДРІЙ СТЕЦЬКІВ — діти

Увага!
Члени Українського Музею!
Увага!

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

відбудуться

в неділю, 4-го березня 1979 року
о год. 1:30 по пол.
в залі дому СУА-УККА в Ню Йорку
при 203 Друга Авеню (другий поверх)

Просимо усіх Членів прибути.

Зацікавлених Музеєм, просимо також прибути і записатися в члени.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ

під протекторатом

КОМІТЕТУ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ м. НЮ ЙОРКУ

влаштовує

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення

40-ліття Державности Карпатської України

в неділю, 4 березня ц. р., о 4-ій год. по пол.
у великій залі
Українського Народного Дому
140 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

В ПРОГРАМІ:

о. д-р БОГДАН ВОЛОШИН .... Святочна доповідь
Сольоспів:
Сопрано мґр ЛАРИСА МАҐУН-ГУРИН
Акомпаніює МИРОСЯ БАСЛАДИНСЬКА
Баритон СТЕПАН ШКАФАРОВСЬКИЙ
Акомпаніює ОКСАНА ҐУДЗУВАТА
Деклямація .... ОЛЯ ШКАФАРОВСЬКА-РУДИК

До участи просимо все Українське Громадянство м. Ню Йорку й околиці!

УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ

Надійшла з Рідного Краю сумна вістка, що дня 4-го лютого 1979 р. заснула в Бозі

бл. п.

КАТЕРИНА ДЗЯДІВ з роду ТРАЧ

на 98-му році трудолюбивого життя.

ПОХОРОН відбувся на місцеве кладовище в Підгайчиках при кількасотному здвизі народу односельчан і околиці. Односельчани несли домовину на своїх раменах з дому аж на кладовище, понад 1 кілометр, не зважаючи на ожеледу.

Горем прибиті:
син — ІВАН з дружиною МАРІЄЮ
внук — АНДРІЙ з дружиною ОЛЬГОЮ і правнуком ОЛЕГОМ
Дві Дочки й три Сини, шість Внуків, 19 Правнуків і одия Праправнук в Україні.

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ будуть відслужені:
в СОБОРІ СВ. СОФІЇ в РИМІ;
в МАНАСТИРІ ОО. СТУДИТІВ у ВУДСТОКУ, Онт., Канада.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього відійшла від нас. нежданно, наша Найдорожча Мама, Бабуня, і Прабабуня

сл. п.

ОЛЕНА з ЧАЙКОВСЬКИХ БЕМКО

Хочемо оцим зложити щиру подяку всій Родині, Приятелям, Знайомим та Людям доброї волі за їхні молитви, вислови співчуття — усні і листовні, за квіти та за поміч так дуже потрібну в хвилинах горя.

Ми щиро дякуємо отцю пароховї Стефанові Адамякові за духовну опіку та за теплі слова розради, о. монсіньйорові Дмитрові Ґреськові та о. Тарасові Лончині за відправлення Святої Літургії та переведення похоронних відправ.

Ціла українська громада Ст. Петерсбурга з усіми організаціями — Українсько-Американським Т-вом, Жіночою Організацією при Укр. Католицькій Церкві Богоявлення та хором „Україна" — виявилася надзвичайно щира, жертвенна і великодушна і ми дякуємо їй за те з глибини наших сердець. Ми дякуємо усім, що так численною участю в похоронах, віддали останню пошану Покійній.

Ми щиро дякуємо Жіночій Організації за уфундування та влаштовання тризни.

Дякуємо усім за пожертви на Заупокійні Служби Божі та пожертви на добродійні цілі.

Усім — наше щире спасибі!

сини — ЛЕВ і БОГДАН з Родинами

Замість квітів на свіжу могилу, зложили на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

П-во Франко Сілецькі — 20.00 дол., П-во Юліян Іваськевичі — 10.00, П-во Петро Надольські — 10.00, П-во Григорій Панчуки — 50.00, П-во Іван Вертипорохи — 20.00, П-во Осип Юрчишин — 20.00, П-во Микола Задойні — 50.00, П-во Борис Бучинські — 10.00, Пані Анна Борщ — 10.00, Пан Богдан Головід — 20.00, П-во Евген Колодії — 20.00. дол.

На УККА — П-во Микола Задойні — 50.00 дол.

Крім цього зібрано на іконостас до Укр. Кат. Церкви Богоявлення — 60.00 дол.

Пожертви замість квітів на свіжу могилу

св. п. проф. Мелянії Байлової

На радіопрограму отців Василіян св. Юра в Ню Йорку:

по 10.00 дол. — Ґ. і К. Аєрбе, Галя Клим, М. Кривокульська, Б. і О. Кузишин, О. Луцька, З. і А. Осінчук, Л. Шавяк;
по 5.00 дол. — П. і Б. Кобзар, Р. і Б. Ковалів, І. Мачай, С. Нагірна, І. Тромса-Турчак, родина Яремчук.
Разом .... 100.00 дол.

На Видавничий Фонд Українського Музичного Інституту пам'яті проф. Мелянії Байлової:

по 50.00 дол. — А. Кмета, З. і А. Осінчук;
по 25.00 дол. — В. Никифорук-Березовська, Дж. Ґлінка з родиною, М. Залінський, Р. Никифорук, Відділ УМІ — Ірвінґтон, Відділ УМІ — Нюарк, Відділ УМІ — Пассейк, Відділ УМІ — Балтімор;
по 20.00 дол. — Т. Бутович, М. Ковалів-Ваньо, Р. Венке, Н. Даниш, Р. і Б. Ковалів, М. Кривокульська, О. Кузишин, М. Мудрик, О. Олійник, І. Савицька, І. Тромса-Турчак, родина Тромса, З. Лавришко-Бундзяк;
по 15.00 дол. — П. і Б. Кобзар;
по 10.00 дол. — П. і Т. Богданські, М. Даниш, Б. і Д. Карановичі, Е. Лисько, О. Луцька, Б. і М. Макарушки, Ю. і Х. Навроцькі, М. Навроцька, С. Нагірна, Г. Скорецька, К. Стецюк, Е. Чапельська, О. Чипак, родина Яремчук;
по 5.00 дол. — А. і Е. Міляничі.
Разом .... 720.00 дол.

Якщо хтось бажає долучитись до жертводавців на Видавничий Фонд УМІ пам'яті проф. М. Байлової, пожертви можна висилати на адресу:

Oksana Kuzyszyn
52-11, 70th Street, Maspeth, N.Y. 11378

БУКОВИНСЬКИЙ КУРІНЬ у СКЛАДІ 3-ої ЗАЛІЗНОЇ ДИВІЗІЇ під командою, тоді полковника, пізніше ген. полк. ПАВЛА ШАНДРУКА (1918-1919)

Із великим жалем подаю до відома Буковинським Стрільцям, розсіяним у діяспорі, коли ще живих, що наш

Дорогий Генерал,

ПАВЛО ШАНДРУК

відійшов у Вічність.

Не стало нашого Командира, що здобув Буковинським Куренем Могилів Подільський.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 19-го лютого 1979 р. в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вельмишановній Дружині покійного Генерала, складаємо глибоке співчуття.

Сотник і адьютант Буковинського Куреня
ІВАН ПІГУЛЯК

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що 26-го лютого 1979 року, упокоївся в Бозі, по короткій недузі

бл. п. Інж.

ТЕОДОР ПАНАСЮК

нар. 28-го лютого 1896 року у Збаражі, Зах. Україна, учасник Визвольних Змагань.

ПАНАХИДА у середу, 28-го лютого 1979 року, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Кошека у Трентоні, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПОХОРОНИ — в четвер, 1-го березня 1979 р., о год. 9-ій ранку в церкві свщ. Йосафата, а відтак на цвинтар св. Марії.

У глибокому смутку:
дружина — ЕМІЛІЯ
дочка — НАДІЯ з чоловіком ІВАНОМ ГАФТКОВИЧЕМ та дітьми ВІРОЮ і МАРКОМ
Ближча і дальша Родина в Україні та Америці

Ділимося сумною і болючою вісткою з Українською спільнотою, що дня 15-го лютого 1979 року, по довгій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі на 90-му році свойого трудолюбивого вояцького життя, наш довголітній Почесний Отаман, Командир Української Національної Армії

сл. п. Генерального Штабу Генерал-Полковник ПАВЛО ШАНДРУК

ПОХОВАНИЙ 19-го лютого 1979 року на цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленій Високодостойній Дружині і Родині покійного Генерала, складаємо глибокі найщиріші співчуття.

КОШОВИЙ ОТАМАН з ГЕНЕРАЛЬНОЮ БУЛАВОЮ І ВСІМИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього Бога, 18-го січня 1979 року відійшла від нас, на Вічний Спочинок, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п. МАРІЯ ЯКИМИШИН-БОРСУК

уроджена 19 жовтня 1902 року в селі Янчин, повіт Перемишляни в Західній Україні.

Горем прибиті:
муж — МИКОЛА
син — ІВАН з дружиною
п'ять доньок:
СОХОЦЬКА АННА з мужем і доньками
СИПЛИВА МАРІЯ з мужем і донькою
ПУКИРИС КАТЯ з донькою
МІЛЕР ПАРАНЯ з мужем і дітьми
ВІВЕР СОНЯ з мужем
сестра — СТРОНСЬКА ПАРАНЯ в Польщі
Ближча і дальша Родина в Україні, Польщі, Франції, Канаді і в Америці

У Балч Інституті...

(Закінчення зі стор. 1)

ґалерії, а тематика з України одинадцятьма картинами в залі для прийнять. Чи не найоригінальнішим твором слід уважати скульптуру, що зображує розп'ятого вуглекопа на джагані, як символ нескореного вуглекопа-іміґранта, який дав свій вклад у розбудову індустрії Америки.

Так як зобразив мистець долю свого рідного батька у картинах і скульптурі з життя вуглекопів із виявом великої пошани до їхньої товариськости, до їх героїзму та незломного духа стоїцизму, тай не з меншою силою любови до своєї рідної української культури, традиції та побуту зафіксовує Франко Височанський жнива в Україні, Водохрища, орання української землі, народний фестин, дозвілля, тощо на українському селі. На селі шукав він джерела чистоти українського духа й народної спадщини, бо із села на Лемківщині походили його батьки.

Шеститижнева виставка українського мадяра та скульптора у Балч Інституті у Філядельфії, головним завданням якого є зберігати здобутки творчости різнонаціональних іміґрантів до Америки та їхній вклад у розвиток американського життя, заслуговує на увагу всього українського громадянства. Вистава триватиме до кінця березня, а адміністрація Балч Інституту радо дасть усі пояснення відвідувачам. Балч Інститут розбудовує бібліотеки й архіви різних народностевих груп, до яких слід було б українським видавцями надсилати давніші та нові видання так в українській, як і в англійській та інших мовах.

Маестро Франко Височинський був присутній на відкритті виставки, як також був його брат, о. Володимир, парох у Черрі Гилл, Н.Дж. Біля 60 запрошених гостей привітав директор Балч Інституту, Марк Малярик, а в імені Відділу УККА вітав проф. д-р Петро Стерчо. Балч Інститут і Відділ УККА з нагоди відкриття виставки влаштовували прийняття: ролю господинь виконували Орися Гевка й Віра Андрейчик із 98-го Відділу СУА. Фінансово співпрацювали також СУК „Провидіння", Українська Щадниця та кредитівка „Самопоміч" з Філядельфії, як і Український Братський Союз із Скрентону, поблизу якого живе в Блейкелі, Па., мистець Височанський.

Значна частина запрошених американських і українських гостей взяла участь у відкритті виставки мистецької творчости Франка Височанського, влаштованої з ініціятиви Культурно-Освітньої Референтури Відділу УККА, що її очолює проф. д-р Наталія Пазуняк.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 4-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва Укр. Січ 39 Відд., о год. 2:30 по пол. в малій залі УНДому. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір їх на 1979 р., організаційні справи членів і внески та запити. Якщо на означену годину не явиться число членів вказане статутом — Збори відбудуться з півгодинним опізненням без огляду на кількість присутніх членів. Збирання чл. вкладок: субота — год. 5-8 веч., неділя 12-2 по пол. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Річні збори Т-ва ім. С. Петлюри 422 Відд. в залі церкви св. кн. Володимира при 6740 Н. 5 вул., о год. 12:30 по пол. На порядку: звіти чл. Управи, дискусія над звітами, вибір нової Управи й К. Комісії на 1979 р., внески, запити і закриття нарад. — протоп. о. Ст. Біляк, гол., В. Євтушенко, секр.

МІННЕАПОЛІС, Мінн. Річні загальні збори 345-го Відд., зараз по Сл. Божій (приблизно год. 12:15) в залі укр. правос. церкви св. Арх. Михаїла, 505 4-та вул. На порядку: звіти Управи, К. Комісії, вибір нової Управи і К. Комісії, біжучі справи, закриття. Вразі відсутности кворуму, збори відбудуться на годину пізніше при всякій кількости членів і будуть правосильні. — М. Каркоць, секр.

ДЕНВЕР, Коло. Річні збори Т-ва ім. Л. Українки, о год. 11:30 ранку в приміщенні укр. кат. церкви при Шошоні вул. і 41 Аве. Проситься чл. прибути. — Управа.

ЧІКАҐО, Ілл. Річні загальні збори Б-ва св. Володимира 114 Відд., о год. 12-ій дня в парохіяльній залі св. Володимира при 2250 В. Кортез. На порядку: звіти Управи і К. Комісії та вибір нової на 1979 р. Якщо на означений час не явиться приписана статутом кількість членів, збори відбудуться на годину пізніше і будуть правосильні. По зборах — перекуска. Приявність чл. обов'язкова. — М. Нікольс-Ткачук, гол., В. Бережан, секр.

СЕРЕДА, 7-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

МОНТРЕАЛЬ, Квібек, Канада. Річні загальні збори Пластового Відділу ч. 434, о год. 7:30 веч. у Пластовій Домівці при 3355 Дондюрінг вул. Приявність всіх чл. обов'язкова. — А. Гладилович, предс., О. Дольницька, секр.